

přemostěny

zpravodaj

#rozhodnisesprávně

Rozhovor se Štěpánem Páclm

Program

9:00 – 13:00	Semináře
14:00 – 14:40	Černá na Černý Stopa (Liberec)
15:15 – 15:45	Hannibal před kamerami Kabaret Sauvignon (Brno)
16:00 – 17:00	Diskuse
17:15 – 18:35	Dostaví se Oscar Wilde SoLiTEater (Praha)
19:30 – 19:55	Analéza Třetí věk Louny
20:30 – 22:10	Pět ve stejných šatech Li-Di (Litoměřice)
22:20 – 23:20	Diskuse

Jaké bylo tvé nejhorší rozhodnutí?

„Nejhorší rozhodnutí, které jsem kdy učinil... Takový asi není.“

Co pro tebe znamenají ti dva Radoci?

„Asi vůbec nic. Jako, je to asi hezký, ale už je to strašně dávno. A týká se to jiného člověka, než jsem teď. S divadelními cenami je to teď takový pochybný. Tenkrát to právě bylo krásný. Je vtipný, že doteď jsem pořád v kolonce kuriozity. Jakože, když každý rok jmenuji kuriozity těch cen, tak tam jsem jako jediný držitel stejné ceny Talent roku. A

pokud bych ještě měl dostat nějakou cenu v životě, chtěl bych cenu za celoživotní dílo. Dvakrát. To jsem si půjčil od Jacka Nicholsona“

Máš nějakou svojí cestu za snem?

„Já si myslím, že to divadlo úplně bez té cesty za snem nejde dělat... Protože jediné tak vás napadnou nějaké další věci. Moje cesta za snem pořád pokračuje. Sen se proměňuje, nemá žádnou logiku, žádný pevný tvar. A jak se proměňuje, proměňuje se i ta cesta.“

Jakým způsobem relaxuješ, pokud máš čas?

„Úplně jakkoliv. Někdy můžu relaxovat na zkoušce, tím že se zkouška daří. Relax je pro mě ve chvíli, kdy můžu něco přijímat. Protože ta práce je někdy, že člověk musí něco vydávat, produkovat a vyrábět nějaký výsledky a produkty. Někdy se ještě prezentovat. A ten relax je ve chvíli, kdy se to nějak vrací. Může to být klidně jakýmkoliv způsobem. Ne vždycky je to ten samý způsob. Může to přijít kdykoliv. Člověk pocítí, že to co do toho vložil, se mu v té podobě vrací.“

Co pro tebe znamená pohyb? Děláš nějaké pohybové aktivity? Jak přicházíš na nějaké pohybové aktivity, které děláte na seminářích?

„Pohyb je důležitý. Protože pokud není, tak je všechno statický, a pokud je všechno statický, tak je to většinou blbý. Když jsou věci v pohybu, je to nebezpečný, páč si člověk může natlouct, nebo se někam posunout. Ohledně těch aktivit... Když

vidím třeba nějaký taneční představení, tak přemýšlím nad tím, co ve mně ten pohyb vyvolává za divácký zážitek. Jakým způsobem se tenhle zážitek dá využít i v činohře, abych měl podobný divácký zážitek. Přesto, že herec nemusí skákat na trampolině. A všechny pohybové cvičení vychází z nějakého obrazu a představy. Co se v tom těle děje, co v něm vzniká, nějaké napětí. Co si při tom člověk může uvědomit. A často to zaniká z téhle představy. Z nějakého vnitřního pohybu.“

Jaký máš vztah k amatérskému divadlu? V čem je to pro tebe jiné, než profesionální divadlo?

„Kladný. Je hrozně moc občerstvující a relaxační, když člověk vidí v amatérském divadle něco, co je plné radosti, chuti a nějaké touhy. Kdy je úplně zřejmé a je jedno, jak se představení může nebo nemůže hodnotit umělecky. Když je zřejmé proč to ti lidé dělají, ať je důvod jakýkoliv. A myslím, že je to něco, co si profesionální divadlo nemůže dovolit, protože k tomu není prostor.“

Jednorozec nebo žirafa z reklamy na Skittles? A proč?

„Asi jednorozce, protože je to super zvíře.“

Frikulíni—Rakovinu nevyléčíš

Je to autorská práce nebo podle nějaké předlohy?

„Denis Leary. Čerpali jsme z jeho knížky, která je čistě o něm. O jeho závislostech a jaký byl dřív hovořeno. A my jsme si z toho vytáhli věci, ve kterých jsme se my ztožňovali. Přišlo nám zbytečně mluvit o heroínu, když někdo od nás herák nezkoušel. Taky tam byly další věci, ale my jsme chtěli použít věci, ke kterým máme vztah.“

Nenapadlo vás přijít s něčím takovým a zasadit to do Čech?

„Ano. Tenhle plán tady byl, ale nepodařilo se. Chtěla jsem to zasadit do České republiky, ale lidi jako John Wayne... U nich to třeba nešlo. Stejně jsme potom vyškrtaly jména, která by nikomu nic neříkala.“

„Spíš horší bylo přijít s nějakými alternativami, které by byly symbolické pro Česko. Zrovna ten Elvis.“

Letošní festival odstartoval divadelní soubor Frikulíni s inscenací *Rakovinu nevyléčíš*. Úplně každý by měl mít svou závislost, a kdo ji nemá, ten je podivín. Někdo fetuje kokain, heroin nebo piko. Jiní našli svou závislost v jídle. Ale ve většině to jsou cigára. S cigárem je hned všechno lepší.

Ze začátku se mé myšlenky ubíraly směrem závislostí, ale v průběhu se začaly objevovat i jiné motivy. Pro někoho bylo možná rušivé velké množství témat a nevěděl, na jaké se má zaměřit. Z počátku jsem chvíli musel tápat o čem, že to má asi být, ale postupně – jako ostatní – jsem se dopracoval k názoru, že jde převážně o cigarety. Mile mě překvapilo zjištění, že inscenace je inspirovaná předlohou. Cením si toho, že soubor byl natolik schopný zabalit hru do takového kabátu, ve kterém se tvářila jako jejich vlastní autorská práce. Několikrát jsem měl chuť začít tleskat. Takový pocit mi pravděpodobně přinášely poněkud dlouhé pauzy s představami. Moudřejší by bylo zapracovat i na hudební složce představení. V některých pasážích hudba pasovala, ale ne vždy. Za mě by se líbilo, kdyby se s takovým tématem a zpracováním mohlo jít i do většího punku. Přesto byla inscenace trefná a úderná.

Je i v knížce takhle zmiňovaná Bible?

„Bible se tam párkrát objeví. Ale ten začátek je čistě náš výtvar.“

Jakou v tom mělo závislost krvavé maso/burger?

„Pro mě v každé ideální večeři prostě musí objevit maso. Pokud někdo není vegetarián, tak KAŽDEJ podle mě má v něčem maso. Nebo si dá něco s masem. Anebo si člověk řekne, že má chuť na maso. Zkrátka to někdy přijde.“

„Spíš je to v tom, že krvavé maso se spíš hodí do Ameriky. Dát si cigo a ten steak. Je to takovej přehnaný styl.“

Co na to diváci?

„Pro mě to možná bylo těžké na pochopení.“

„Šlo to hodně s dobou. Do téhle doby to dost zapadalo. Hlavně se mi líbilo zakončení s nádechem, abychom si šli zapálit. To bylo super“

„Jsem zvědavý, jak soubor bude schopný hru zlepšit. Věřím, že se to brzo stane.“

Poznámky z diskuse:

- Dlouhé prodlevy při střídání a přestavbě scén.
- Moc témat – člověk neví na co se dřív zaměřit.
- Nebát se jít do většího punku.
- Pokusit se zvýraznit, kdy se přesouváme do jiné scény.

Stinné stránky—Hra na Zuzanku

Čtvrteční festivalové odpoledne nám zpříjemnil soubor Stinné stránky s inscenací *Hra na Zuzanku*. Příběh se točí okolo života Zuzanky a jednotlivých životních stádií člověka.

Scénář je velice pestrý, absurdita z něho až číší, někdy se v něm dokonce vyskytnou repliky, které nemají daleko k jazykolamu. To je jedna z věcí, se kterou si soubor poradil výtečně. Herci se snažili střídát hlasitost a tempo mluvy, což se až na pár výjimek dařilo dobře. Bohužel, co už se tolik nevydařilo, byla energie, která v průběhu upadala. První scénu začali herci skvěle. Zbytečně ji neprodložovali, repliky byly vtipné a energie z nich číšela po celou dobu. To se ovšem v průběhu změnilo. Čím více se představení chýlilo ke konci, tím se energie ztrácela. Z rázné hry se najednou stalo něco obyčejného, nevýrazného. Co musím pochválit, je volba rekvizit. Žádná z nich nebyla nevyužitá, naopak, s každou se alespoň částečně pracovalo. Můj celkový dojem je pozitivní. Při závěru mi přišlo, že se hercům podařilo najít ztracenou energii a představení tak dovedli ke zdárnému konci.

Kdo přišel s nápadem hrát Zuzanku a zkusit pracovat se scénářem?

„Přišel s tím vlastně jeden z našich členů – Pét'a Vrabec. Se scénářem jsme se nejdříve seznámili a pak jeho nápad odhlasovali.“

Bylo pro vás těžké proškrtávat scénář? Přeci jen, ten původní má 2 hodiny.

„Samozřejmě jsme si nejdřív přečetli několikrát celý scénář. Postupně jsme potom přicházeli na různé motivy, které jsou pro nás nějakým způsobem důležité, a které chceme divákovi předat. Sedli jsme si spolu, bavili se o tom a škrtili a škrtili.“

Se scénářem pracujete poprvé, jaké to pro vás bylo oproti stínovému divadlu?

„Je to těžší, ale není to nic hrozného.“

A co rekvizity? Bylo původním plánem použít hlavně židle?

„Když jsme začínali zkoušet, tak jsme židle používali jako dočasnou věc. V té době jsme neměli v plánu je později použít. Pak jsme s nimi ale začali pracovat více a tak tam zůstaly. My hlavně veškeré rekvizity, které v představení máme, chceme co nejvíce využít. Nechceme tam mít zbytečné věci.“

Co na to diváci?

„Bylo to rychlý, bláznivý. Ty repliky byly naprosto skvěle vybraný, trefný. Prostě bum.“

„Mostečáci neklamali, nasadili laťku vysoko.“

„Je šílený jak si člověk v té jedné hodině uvědomí, jak čas letí. Ty texty kolikrát nedávaly smysl, ale mozek si je uspořádá tak, že je vlastně chápe. Z představení jsem nadšená.“

Poznámky z diskuse:

- Po nějaké době opadla prvotní atmosféra, představení pak zůstávalo v rovině.
- Místy spíše jen říkané, někdy až pocit, že to herce nebaví.
- Dávat pozor na výslovnost, v některých chvílích nebylo rozumět.
- První dvě scény měly skvělé načasování.
- Dát si s představením na čas, pracovat na něm s určitým odstupem.
- Nenechávat se tolik svazovat textem a tématem.

č.53—Den na zkoušku

Divadelní soubor č. 53 z Litvínova se nám představil třetí den festivalu s textem od Lumíra Olšovského Den na zkoušku. Soubor toto dílo předělal, tak trochu podle své vize. Shlédlí jsme příběh jednoho páru a jejich myšlenek nebo jejich alter ega chcete-li. Dívka, která toho zažila hodně, nebo taky ne. Kluk, co hledá ženu, která by ho mohla vést. Alter ego dívky. Alter ego kluka. Jo, a taky číšník tvořili toto představení, které se do slova bálo vtípu.

Inscenace se rozjížděla opravdu pomalu a všechnen svůj vtip si šetřila až do úplného konce. Představby byly často zbytečně dlouhé a možná díky tomu představení ztrácelo tempo. Často jsem nedostával odpovědi na své otázky. Co bylo například hlavním tématem? Krása? Zklamání z toho druhého? Vztah pro internetu... kdo ví? Možná vše a možná jen něco, herci mi to prostě nedokázali dostatečně předat.

Co vás vedlo ke zvolení tohoto tématu?

„Je to běžná problematika šestnácti, sedmnácti letých lidí. Tohle téma bylo původně úplně jiné, které jsme si předělali pro náš věk.“

Odkud jste čerpali? Z vlastních životů, nebo z nějaké literatury?

„Je to psaná hra, kde jsme upravili asi polovinu textu, aby nám to sedlo do našeho tématu.“

Jak se vám dnes hrálo? Jezdíte i na jiné festivaly?

„Super, moc jsme si to užili. Většinou se jezdí k nám, pozveme si publikum a hrajeme u nás.“

Co na to diváci?

„Z tohohle představení mi došli všechny data.“

„Hlavní postava Veroniky mi přišla rozčilená po celé představení. Já bych si ji do bytu nepustila.“

„Táhl se začátek.“

Poznámky z diskuse:

- Málo využitá alter ega.
- Trošku jsem tápal, co mi to má vlastně sdělit.
- Potřebuji překvapení. To tam nebylo.
- Komedijní situace se musejí budovat.

Kefírová sekta—Nízkočuchý život

Velmi kvalitní představení, které řeší aktuální téma, tak nějak po svém. Příběh se zaměřuje na tři dívky, které se nacházejí v soukromém sanatoriu pro lidi s nadměrnou váhou. Pobyt v sanatoriu jim zneprjemňuje dozorce, kvůli kterému jsou dívky nuceny „přehrávat“ svůj příběh o obezitě, a tak sdělí každá svůj příběh netradičním retrospektivním způsobem.

Představení skvěle pracuje s absurditou a baví diváky hlavně tvrdými údernými vtipy na osobnost dívek. Představení jede vlastně celou dobu na stejné vlně, ale na konci přijde zvrát, kdy se ostatní dívky dozví, že je to jen jakási reality show, což má pozitivní vliv na gradaci představení.

První moje otázka je, chcete se mnou mluvit, i když jsem chlap?

„Neeeee. To je hrozný a pohoršuje nás to. Nebudeme s tebou mluvit.“

Kdybyste měli přítele/přítelkyni, nutili byste ho/ji zhubnout?

„Chtěli bychom, aby přibral. Ne... důležité je jaký je uvnitř a ne jak vypadá.“

Cítili jste se být někdy tlusté?

„Anooo.“

Jak dlouho už váš soubor funguje?

„V tomhle složení od září.“

Máte v plánu se zabírat podobnými tématy dál?

„Určitě, aktuální témata nás baví. Komédie taky.“

Co na to diváci?

„Bylo to zábavné...“

„Ta postava toho týpka byl fakt dobrý bůh.“

„Představení si užívám pokaždé, když ho vidím. Viděla jsem ho už po čtvrté a bylo pořád super.“

„Bavila jsem se. Bylo to příjemné a odlehčující.“

Poznámky z diskuse:

- Nebylo úplně jasně rozlišené alter ego a cvičitel.
- Pro někoho nebylo jasné téma, jestli se má zaměřit na hubnutí nebo reality show.
- Konec s kamerou je možná zbytečný.
- Herec se při cvičiteli chová stejně, i když vlastně na konci představení zjistíme, že svoji práci nemá rád. Více si pohrát s emocemi.
- Nedělat gesta napůl, ale udělat je rázně. Zároveň najít gesto, které je specifické pro jednu postavu, nepoužívat ho u více postav.

Redakce zdraví maskota ovečku Ceckovku.

naHRAně—H(S)rát duhu

Čtvrteční festivalový den zakončil soubor naHRAně s inscenací *H(S)rát duhu*. Hlavním tématem celého představení byla homosexualita a situace, které jsou její součástí. Osobně jsem byla velmi mile překvapena zpracováním. Dle mého názoru je homosexualita téma, které je dost těžké zpracovat, pokud člověk nechce, aby se z představení stalo něco laciného. V tomto případě jsem byla pozitivně potěšena. Insce-nace nebyla zbytečně dlouhá, scénář byl trefný a motiv hry byl dost aktuální. Na můj vkus herci používali až moc rekvizit, ovšem je pravda, že je všechny v rámci možností využili, takže tam nebyly zbytečně. Co bych neměla zapomenout zmínit je fakt, že všechno bylo růžové. Trička, balonky, kelímky, ramínka, no prostě všechno. Vlastně se není ani čemu divit. Růžová je jedna z prvních věcí, kterou si člověk představí, když se řekne gay nebo homosexualita. Představení bylo zároveň proloženo několika písničkami, které dotvářely inscenaci tu pravou atmosférou.

Jedná se o autorskou tvorbu nebo je představení podle něčeho vytvořené?

„Pracovali jsme s předlohou, ale kompletně jsme ji předělali, prostříhali, změnili podle sebe. Vlastně až do poslední chvíle před premiérou jsme tam něco pořád měnili a nakonec z toho vylezlo něco úplně jiného s úplně jiným tématem. Nebo aspoň tak to vnímáme.“

Vaši nejvýraznější rekvizitou byly matrace. Proč zrovna ty?

„Tak hlavně jsou pohodlné a dobře se na nich zkouší. To je jeden důvod. My tam těch kulis máme mnohem víc. Ty věci jsme tam postupně přinášeli, vlastně to byly jakýsi stereotypy, které znázorňovaly stereotypy o homosexualitě.“

Poznámky z diskuse:

- V průběhu představení jsem řešil otázku, zda se směju té „názorné ukázce homosexuality“ nebo něčemu dalšímu, co je v tom vtipu skryté.
- Pokud bylo představení myšleno jako osobní zpověď tak si myslím, že tomu to množství humoru škodí. Naopak kdyby to byla komedie, tak je to v pohodě.
- Super bylo, že herec dokázal zareagovat, když se něco nepovedlo tak jak mělo. Např. rozbitý talíř.
- Asi by nebylo na škodu do představení zanést více věrnosti / věrohodnosti. Aby bylo poznat, že to není celou dobu jen nějaké rozpustilé představení.

Proč zrovna růžová?

„Je to gay barva. První co tě napadne, když potkáš kluka v růžový. Je to gay. Je to vlastně největší stereotyp.“

Jaký byl výběr písniček? Měli jste nějakou představu nebo to bylo náhodné?

„Ten výběr byl spontánní. My vlastně nad tím ani nepřemýšleli. Prostě to nějak přišlo.“

V představení jsou chvíle, kdy stojíte před diváky bez triček. Není vám to nepříjemné?

„My jsme si museli projít docela složitým psychologickým procesem, protože ne každý je v našem věku natolik spokojený se svojí postavou, aby ji ukázal ostatním. Já se třeba zeptala sama sebe, co je pro mě důležitější. Jestli ta zpráva, kterou chci lidem předat nebo moje vnitřní nepokoje. A vlastně jsem došla k tomu, že ta zpráva je důležitější.“

Co na to diváci?

„Líbilo se mi, jak to bylo scénograficky sladěné. Líbila se mi hudba a přišlo mi, že ty děcka byly moc šikovné.“

„Mě hodně překvapil jeden z kluků, který byl hrozně šikovný.“

„Líbilo se mi, že to nebylo povrchní. Obsahovalo to hodně inteligentních věcí.“

„Moc mi nepřišlo, že by svlékání bylo nějak opodstatněné. Chyběl mi tam ten důvod proč.“

„Super byly ty papírky na začátku. Bylo to super.“

„Byl to punk.“

Mohl bys být režisér?

1) Chybí ti herec, co uděláš?

- a) Půjdu do obchodu a poprosím paní prodavačku, jestli by nechtěla alternovat.
- b) Zaskočím sám.
- c) Skončím se svou divadelní kariérou.

2) Herec nedělá to co má. Už máš pocit, že tě neposlouchá. Co uděláš?

- a) Slušně ho poprosíš, jestli by to mohl zkusit ještě jednou, a když to udělá dobře, tak mu slíbíš zmrzlinu.
- b) Ukážu mu, jak se to dělá pořádně. Sakra!
- c) Vyhlásím pauzu. Odeberu se na záchod a tam budu brečet.

3) Otěhotní ti herečka. Co uděláš?

- a) Okamžitě se všechny zkoušky odloží na další rok a koupím ji kočárek. A budu chodit vozit.
- b) Nakopu ji do břicha. A ona poděkuje!
- c) Rozbrečím se, protože nám prasknul kondom.

4) V sále vypadnou pojistky. Co uděláš?

- a) Zapálím svíčku.
- b) Nahodím je sám.
- c) Budu muset zkoušet po tmě.

5) Scénograf si začne stěžovat, že to není podle jeho představ. Co uděláš?

- a) Budu sám držet všechny kulisy.
- b) Zalepím ji hubu gafou.
- c) Vytáhnou si kapesník a začnu...

A	B	C
Jsi velmi zapálený a rád řešíš všechno teď. To se mi na tobě líbí, ale možná bys mohl začít trochu více přemýšlet.	Jsi rozený režisér.	Na tohle si prostě krátký. Jsi velmi citlivý. Doufám, že nechceš být režisér, protože to představení by byl větší doják než tvůj život. A teď už nejspíš zase brečíš. Najdi si poklidnou práci. Zahradník se k tobě dokonale hodí.

Zeptej se věštecké koule!

Kolik energie musíte vložit do vytvoření zpravodaje?

„Mnohem víc než ty do tvojí celoživotní divadelní kariéry.“

Proč si ve 2 ráno nekontrolujete pravopis?

„Bych chtěl vidět tebe, psát diktát ve 2 hodiny ráno.“

Kde se nejlíp kaká? (tady v ZUŠ)

„Být tebou, tak bych zkusil záchod. Normální lidé kakají do záchodu.“

Jak nejlépe uspokojit Pavla Skálu?

„Rukou, pusou nebo kokainem.“

Jak si najít nové „festivalové“ kamarády?

„Seš pěkný zoufalec, když se na to musíš ptát Věštecké koule, což?“

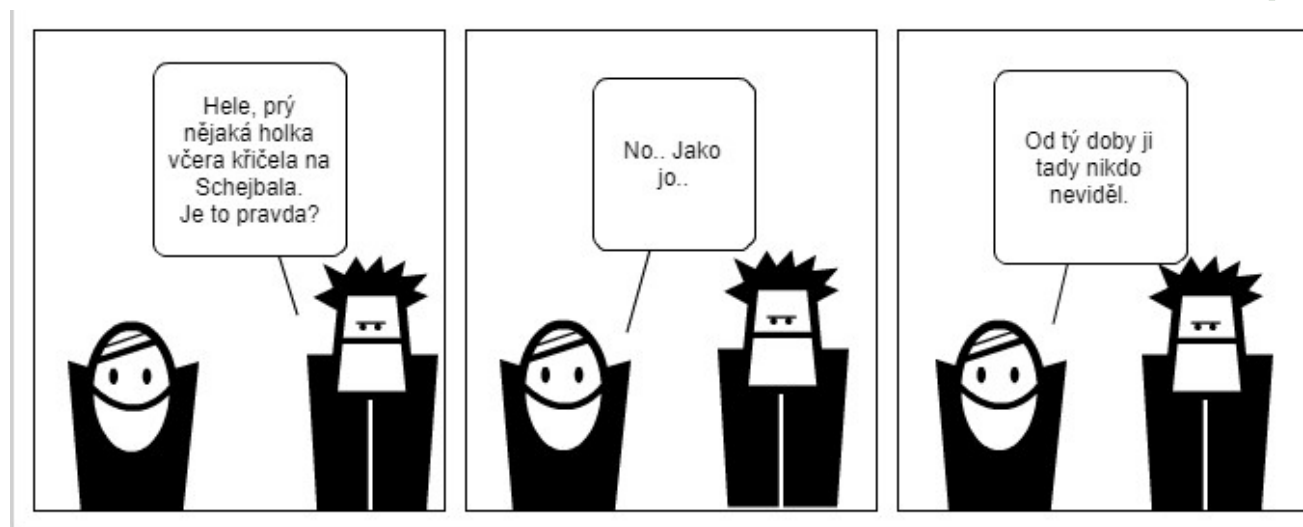
Můžou jednorožci létat?

„Vaše představa jednorožce je určitě zajímavá, ale málokdo ví, že jednorožec je malé tlusté prase, přežrané velkým množstvím duhy. Doufám, že jsem ti teď zničila dětství.“

Máš také nějakou otázku na Věšteckou kouli? Neváhej a zeptej se! Na baru se nachází krabice, do které můžeš vhodit svůj nápad. Věštecká koule ti následující den odpoví ve zpravodaji.

strip

Soutěž č.1!!!

První soutěž pořád pokračuje. Snažte se kolouškové!

Soutěž č.2!!!

U Leony na stánku nech lísteček se svým nejzajímavějším *rozhodni se správně!* A nezapomeň se podepsat. V zítřejším zpravodaji očekávej výsledek.

Nevíte? Volejte:

Pavel Skála: 774 162 298

Barbora Gréeeová: 777 668 693

Jan Dinstpír: 739 020 691